

کهن

دفتر سر

یحییٰ خان محمد آذری

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۷۷۵-۵۲-۶

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا

رده‌بندی کنگره: PIR ۸۰۴۰ / الف ۱۳۹۳ د ۵

رده‌بندی دیویی: ۶۲/۸۶۱

شماره کتاب‌شناسی ملی: ۳۶۴۰۵۷۱

سرشناسه: آذری، یحیی خان محمد، ۱۳۱۰

عنوان و نام پدیدآورنده: دیار کهن /

یحیی خان محمد آذری

مشخصات نشر: لنگرود - سمرقند، ۱۳۹۳

مشخصات ظاهری: ۵۴ روبه

انتشارات سمرقند

دیار کهن

یحیی خان محمد آذری

انتشارات سمرقند، چاپ نخست - ۱۳۹۳

شمارگان: ۱۰۰۰

طرح روی جلد و صفحه‌آرایی: مریم‌السادات موسویان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۷۷۵-۵۲-۶

همه حقوق چاپ و نشر این کتاب محفوظ است

بها: ۵۰۰۰ تومان

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است

نشانی: لنگرود - خیابان شهید جمشیدی - بن‌بست آرمان - شماره ۲۴۵

تلفن و نمابر: ۵۲۲۳۹۴۴ - ۱۴۲

samarghandpub@yahoo.com

شعرهای

- ۱۰..... بهار ایران
۱۲..... دوست دارم
۱۴..... شادباد
۱۶..... نیکویی
۱۸..... بیستون
۲۰..... مهر گیتی فروز
۲۲..... ستایش
۲۴..... مهر جاوید
۲۶..... ایران پاینده
۲۸..... دل نشین
۳۰..... مزدوران
۳۳..... آرام جان
۳۶..... عشق لایزال
۳۸..... کجا می روی

۴۰	 شهیدان وطن
۴۲	 قرارداد ترکمان چای
۴۵	 آشیان
۴۶	 خردمند مردم
۴۸	 جام
۵۰	 مست‌الست
۵۱	 پراکنده‌ها

پیش‌گفتار

دیار کهن ، دومین دفتر شعر یحیی خان محمد آذری است که از سوی انتشارات سمرقند ، به دوستداران فرهنگ و ادب ایران زمین پیش کش می‌گردد .

یحیی خان محمد آذری فرزند آذربایجان و زاده‌ی شهر تبریز است؛ اما عشق او « همه‌ایرانی » است . وی « همه‌جای ایران [را] سرای » خود می‌داند . از این رو ، بیشینه‌ی شعرهای « آذری » در باره‌ی ایران و عشق و شیفتگی به ایران و ایرانی است .

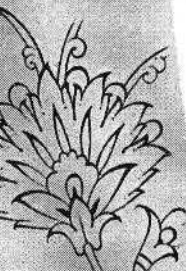
از ویژگی‌های سبک سرایش « آذری » بی‌پیرایگی و زبان « همه‌فهم » شعر اوست . وی برای گروه ویژه‌ای شعر نمی‌سراید ؛ بلکه همه‌ی مردم این سرزمین را مخاطب خود می‌داند و از این رو ،

شعرهای او بی تکلف و روان است و به زبان مردم، از هر گروه اجتماعی .

چنان که گفته شد ، گرچه « آذری » شیفته‌ی زادگاه خود شهر تبریز است ؛ اما « همه ایرانی » می‌اندیشد و شعر می‌سراید . او خود را وابسته به بخش‌بخش این سرزمین و تک‌تک مردم این دیار می‌داند . او ملت ایران را همبسته‌ای از همه‌ی مردمان ایرانی تبار و همه‌ی سرزمین‌های ایرانی‌نشین می‌داند و این اصل را در شعرهای خود با همه‌ی ابعاد آن بازتاب می‌دهد .

در سخن آذری ، رگه‌هایی از عرفان آشنای ایرانی موج می‌زند : گونه‌ای از « وارستگی » از جهان و البته نه « وادادگی » در برابر سختی‌های جهان .

آذری به بزرگان فرهنگ و ادب و عرفان ایران چونان فردوسی ، حافظ ، مولانا ، نظامی ، سعدی و ... عشق می‌ورزد و از سخن آنان در سرایش اشعارش بهره‌ها گرفته است .

آذری در زمینه‌ی یافتن و معرفی آثار مهجور سرایندگان ایران نیز بسیار کوشاست. وی در سال ۱۳۶۰ خورشیدی که دست اندرکار تحقیق و پژوهش در باره‌ی احوال و آثار قبولی هروی بود، با تذکره‌ای به نام «ریاض العاشقین» برخورد کرد. این تذکره در بر دارنده‌ی آثار ۷۹ تن از شاعران قره‌باغ قفقاز و منتخباتی از اشعار فارسی و ترکی و نگاره‌های آنان است. باتوجه به اهمیت مساله، آذری این تذکره را تصحیح کرد و هاشم‌نویسی کرد که از سوی انتشارات آفرینش در سال ۱۳۷۳ خورشیدی به چاپ رسید و در اختیار دوستداران فرهنگ و ادب این سرزمین قرار گرفت.

همچنین دیوان قبولی هروی به کوشش وی و با پیش‌گفتار بلند و فاضلانه‌ی او در سال ۱۳۸۶ خورشیدی از سوی بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار یزدی منتشر گردید. قبولی هروی از سخن سرایان سده‌ی نهم هجری است که بخش

۱

بزرگی از دوران زندگی خود را در عثمانی و در دربار سلطان محمد
(فاتح) گذراند ؛ اما در پایان زندگی کوتاه خود دوباره به هرات
بازگشت .

افزون بر آن ها ، آذری کتاب سخنوران نامی ایران در تاریخ معاصر
نوشته‌ی دکتر محمد اسحق از انگلیسی به فارسی و نیز دیوان
شعر عبدالله قادری شاعر تاجیک را به نام « آب نقره » از الفبای
« کریل » به فارسی برگردانده است که در نوبت چاپ قرار دارند .
هم‌اکنون نیز آذری دست‌اندرکار تصحیح و هامش‌نویسی دیوان
فضولی است .

هم‌چنین ، او سرگرم برگردان تاریخ و ادبیات ترک نوشته‌ی فتواد
کوپرلو از زبان ترکی اسلام‌بولی به فارسی است .

هوشنگ طالع

یکم مهرماه هزار و سیصد و نود و سه

